

[Thestrup.]

det private erhvervsliv afhænger fremgang eller tilbagegang, velstand eller fattigdom for vort samfund.

Det er ud fra dette synspunkt, vi ser på de politiske afgørelser, vi skal træffe, og det er også ud fra dette synspunkt, vi ser på det budget for statens regnskab, som vi her har til behandling, finanslovsforslaget for 1961-62.

Den højtærede finansminister kom, da han den 26. oktober i år fremsatte finanslovsforslaget, med nogle betragtninger angående den førte overbudgetteringspolitik.

Men forinden jeg går ind på disse betragtninger, vil jeg gerne komme med nogle bemærkninger angående et forhold, der har en ret nær sammenhæng med denne politik, og det er spørgsmålet om, hvor rigtigt der budgetteres, og hvilke muligheder tinget og dermed offentligheden har for at vurdere den statsfinansielle stilling.

Med udgivelsen af det økonomiske sekretariats oversigt over statsfinanserne skete der i fjor en forbedring på dette punkt, idet tingets medlemmer herved fik større mulighed for at orientere sig i finanslovsforslagets taljungle.

Derfor er det med beklagelse, at vi i år må konstatere, at den nye økonomiske oversigt ikke omtaler det kommende finansår og dermed det finanslovsforslag, vi her har til behandling i tinget. Da det økonomiske sekretariats oversigt og finanslovsforslaget opstiller budgettet på hver sin måde, kan vi ikke umiddelbart foretage sammenligning på samme grundlag som i fjor. Det er efter vor opfattelse en alvorlig mangel. Jeg vil navnlig beklage, at vi ikke kan konstatere en så væsentlig ting som det faktiske kasseoverskud i henhold til det forslag, vi i dag har til behandling.

Den nye oversigt har derfor væsentlig kun interesse i én henseende, idet den viser, hvor meget regeringen tog fejl i fjor, da den fremsatte finanslovsforslaget for 1960-61.

Dengang regnede man med samlede indtægter for staten på 6 668 mill. kr., men nu viser det sig, at indtægterne i stedet vil andrage 7 160 mill. kr., og der har således været et fejlskøn i forhold til det oprindelige budget på ca. 500 mill. kr., hvortil kommer de ca. 250 mill. kr., der repræsenterer den

skattelettelse, der gennemførtes i marts 1960, idet der ikke var taget hensyn til denne i det oprindelige budget, der regnede med uændrede skattelove. Under denne forudsætning vil finanslovsforslaget for 1960-61 have indbragt staten i hvert fald 750 mill. kr. mere, end man oprindeligt regnede med. Dette er en fejlbudgettering af et så betydeligt omfang, at man må spørge, om finanslovsforslaget, som det forelægges folkettinget, har reel værdi som budget betragtet.

Hvis denne fejlbudgettering så endda var et engangsfænomen, men det er jo ikke tilfældet. Af det økonomiske sekretariats oversigt fremgår, at der i det foregående finansår, 1959-60, har været et fejlskøn på 549 mill. kr., når der alene tages hensyn til drifts- og anlægsudgifter, og at der, når samtlige statens økonomiske forpligtelser tages i betragtning, har været tale om en underbudgettering på 706 mill. kr., hvilket endda ikke er set i forhold til det oprindelige forslag, men til det senere reviderede budgetforslag.

Jeg kan ikke frigøre mig for den tanke, at regeringen ligefrem har gjort fejlbudgettering til et led i sin økonomiske politik, og at det meget vel skulle kunne være muligt at opstille et betydeligt mere realistisk budget end det, vi her får forelagt.

En af forklaringerne på, at man tog fejl i fjor, kan man søge i skønnet over told- og forbrugsafgifterne. Den daværende finansminister, den nuværende højtærede statsminister, fortalte os, at told- og forbrugsafgifterne ville indbringe et beløb på 3 729 mill. kr., hvilket endog var mindre, end man på det daværende tidspunkt kunne se at told- og forbrugsafgifterne ville indbringe i 1959-60.

Vi anfægtede dengang dette skøn. Vi havde selv foretaget en vurdering af, hvad told- og forbrugsafgifterne ville indbringe, og vi nåede til det resultat, at beløbet ville blive betydeligt højere, nemlig omkring 4 200 mill. kr. I nogle bemærkninger til mit indlæg under finanslovdebatten betegnede den daværende finansminister, den nuværende højtærede statsminister, dette som en meget optimistisk vurdering, idet han tilføjede, at vore forudsætninger var urealistiske. Skønt oppositionens mulig-